

EURÓPAI PARLAMENT

2004

2009

Plenárisülés-dokumentum

A6-0289/2008

3.7.2008

JELENTÉS

az európai ombudsman által a 3453/2005/GG számú panasz ügyében az
Európai Bizottsághoz intézett ajánlástervezetet követően készített
különjelentésről
(2007/2264(INI))

Petíciós Bizottság

Előadó: Proinsias De Rossa

TARTALOMJEGYZÉK

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
INDOKOLÁS	7
VÉLEMÉNY A FOGLALKOZTATÁSI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	10
A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE	13

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

az európai ombudsman által a 3453/2005/GG számú panasz ügyében az Európai Bizottsághoz intézett ajánlástervezetet követően készített különjelentésről
(2007/2264(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az európai ombudsman által az Európai Parlament számára készített különjelentésre,
 - tekintettel az EK-Szerződés 195. cikke (1) bekezdésének második albekezdésére és 211. cikkére,
 - tekintettel az ombudsman feladatainak ellátására vonatkozó szabályokról és általános feltételekről szóló, 1994. március 9-i 94/262/ESZAK, EK, Euratom európai parlamenti határozatra¹, különösen annak 3. cikke (7) bekezdésére,
 - tekintettel a közösségi jog megsértése tekintetében a panaszossal való viszonyról szóló, az Európai Parlamenthez és az európai ombudsmanhoz intézett bizottsági közleményre (COM(2002)0141)²,
 - tekintettel eljárási szabályzata 195. cikke (2) bekezdésének első mondatára,
 - tekintettel a Petíciós Bizottság jelentésére és a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság véleményére (A6-0289/2008),
- A. mivel az EK-Szerződés 195. cikke felhatalmazza az európai ombudsmant bármely uniós polgártól érkező, a közösségi intézmények vagy szervek tevékenysége során felmerülő hivatali visszasságokra vonatkozó panaszok átvételére,
- B. mivel a polgárok által benyújtott panaszok fontos információforrásul szolgálnak a közösségi jog esetleges megsértésével kapcsolatban,
- C. mivel az EK-Szerződés 211. cikke alapján a Bizottság a Szerződés őrének szerepében annak biztosításáért felel, hogy alkalmazza a Szerződés rendelkezéseit és az azok alapján az intézmények által hozott intézkedéseket,
- D. mivel az EK-Szerződés 226. cikkének (1) bekezdése értelmében, ha a Bizottság megítélése szerint egy tagállam a Szerződésből eredő valamely kötelezettségét nem teljesítette, az ügyről indokolással ellátott véleményt „ad”, miután az érintett államnak lehetőséget biztosított észrevételei megtételére, és mivel az említett cikk (2) bekezdése értelmében, ha az érintett állam a Bizottság által meghatározott határidőn belül nem tesz eleget a véleményben foglaltaknak, a Bizottság a Bírósághoz „fordulhat”,
- E. mivel az ombudsman korábban, a 995/98/OV panaszról szóló határozatában hangsúlyozta,

¹ HL L 113., 1994.5.4., 15. o. A 2002/262/EK, ESZAK, Euratom határozattal (HL L 92., 2002.4.9., 13. o.) módosított határozat.

² HL C 244., 2002.10.10., 5. o.

hogy bár a Bizottság mérlegelési jogkörrel rendelkezik a jogsértési eljárások elindítása tekintetében, ezekre azonban „a Bíróság ítélkezési gyakorlata által megállapított” jogi korlátok vonatkoznak, „amely előírja például, hogy az igazgatási hatóságoknak következetesen és jóhiszeműen kell eljárniuk, el kell kerülniük a megkülönböztetést, meg kell felelniük az arányosság, az egyenlőség és a jogszerű elvárások elveinek, és tiszteletben kell tartaniuk az emberi jogokat és az alapvető szabadságokat”,

- F. mivel a Bizottság hangsúlyozta, hogy ez a szerep alapvető fontosságú az európai polgárok érdekeinek biztosítása szempontjából és ezzel összefüggésben elismerte a jogállamiság jelentőségét¹,
- G. mivel a Bizottság megerősíti, hogy a közösségi jog megsértése tekintetében a panaszossal való viszonyról szóló közleménye megállapítja a panaszosnak kedvező azon igazgatási intézkedéseket, amelyekkel kapcsolatban a Bizottság vállalja, hogy megfelel a panasz kezelésekor és a kérdéses jogsértés értékelésekor,
- H. mivel az ombudsman szerint hivatali visszasságnak minősül, ha a Bizottság nem alakít ki végleges álláspontot a panaszos jogsértési panasa tekintetében,
- I. mivel az ombudsman által a Bizottsághoz intézett ajánlás értelmében a Bizottságnak a lehető leggyorsabban és leggondosabban kell foglalkoznia a panaszos panaszával,
 - 1. támogatja az európai ombudsman Bizottsághoz intézett ajánlását;
 - 2. hangsúlyozza, hogy annak, ahogyan a Bizottság az állampolgárok által benyújtott, a közösségi jog tagállamok általi állítólagos megsértéséről szóló panaszokat kezeli, minden esetben meg kell felelnie a helyes hivatali magatartás elvének;
 - 3. rámutat arra, hogy – a közösségi jog megsértése tekintetében a panaszossal való viszonyról szóló közleményében – a Bizottság bizonyos kötelezettségvállalásokat tett azzal kapcsolatban, ahogyan a jogsértési panaszokat kezeli;
 - 4. rámutat, hogy a Bizottság közleményében jelezte, hogy – általános szabályként – a panasz nyilvántartásba vétele napjától számított egy éven belül határoz arról, hogy megindítsa-e a jogsértési eljárást vagy lezárja az ügyet, és e határidő lejártá után írásban tájékoztatja a panaszost;
 - 5. elfogadja, hogy nehezebb és összetettebb ügyekben a Bizottság vizsgálatai több mint egy évig tarthatnak; úgy véli azonban, hogy az egy éves határidő túllépése csak abban az esetben indokolt, ha a vizsgálat ténylegesen folyamatban van;
 - 6. megjegyzi, hogy a német kormánynak a munkaidőről szóló irányelv² megfelelő alkalmazásával kapcsolatos mulasztására vonatkozó jelenlegi ügyben a Bizottság az említett irányelv módosítására irányuló javaslata fényében kívánt foglalkozni a panasszal, és úgy határozott, hogy megvárja a többi közösségi intézménnyel a javaslatáról folytatott megbeszélések eredményét;

¹ „A közösségi jog alkalmazásának hatékonyabb nyomon követése” című bizottsági közlemény (COM(2002)0725 végleges).

² A 93/104/EK irányelv helyébe lépő és azt hatályon kívül helyező 2003/88/EK irányelv (HL L 299., 2003.11.18., 9. o.).

7. emlékeztet arra, hogy a javaslatot 2004 szeptemberében nyújtották be, és hogy nincs bizonyíték arra, hogy a Bizottság azóta további lépéseket tett volna a vizsgálat folytatása érdekében;
8. megjegyzi, hogy a két lehetséges határozat – azaz a hivatalos jogsértési eljárás megindítása vagy az ügy lezárása – egyikének meghozatala helyett a Bizottság a vizsgálat tekintetében minden további intézkedés meghozatalától tartózkodott;
9. azon a véleményen van, hogy a közösségi jog nem teszi lehetővé, hogy hatályos jogszabályokat és ítéleteket azon az alapon hagyjanak figyelmen kívül, hogy új szabályok mérlegelése van folyamatban; rámutat arra, hogy a Bizottság a panaszban szereplő azon kérdésekkel sem foglalkozott, amelyek nem a hatályos irányelv javasolt módosításához kapcsolódnak;
10. elismeri, hogy a Bizottság bizonyos mérlegelési jogkörrel bír a panaszok és a jogsértési eljárások kezelése tekintetében, különösen az ügyek Bíróság elé utalását illetően, de rámutat arra, hogy az EK-Szerződés 226. cikke előírja, hogy a Bizottságnak el kell indítania a pert megelőző szakaszt, ha úgy véli, hogy egy tagállam nem teljesítette a Szerződés szerint fennálló valamely kötelezettségét;
11. véleménye szerint a mérlegelési jogkörre a közigazgatási jog általános elvei szerint meghatározott jogi korlátok is vonatkoznak, amint azt a Bíróság ítélezési gyakorlata megállapította, és e jogkör nem lépheti túl a Bizottság által saját közleményében ismertetett korlátokat;
12. megismétli aggodalmát azzal az indokolatlan és túl hosszú – gyakran több évig elhúzódó – időtartammal kapcsolatban, amelyet a Bizottság a jogsértési eljárások lefolytatása és lezárása esetén igénybe vesz, és megismétli elégedetlenségét annak gyakori példáival kapcsolatban, hogy a tagállamok nem tesznek eleget az Európai Bíróság határozatainak; úgy véli, hogy ez aláássa a közösségi jogrendszer kialakításának és következetes alkalmazásának hitelességét, és hiteltelenné teszi az EU célkitűzéseit;
13. ismételten hangsúlyozza a tagállamok központi szerepét a közösségi jogszabályok helyes alkalmazása tekintetében és kiemeli azt a tényt, hogy a közösségi jogszabályok gyakorlati alkalmazása meghatározó abban, hogy az Európai Unió jelentősége növekedjen saját polgárai szemében;
14. felkéri a Bizottságot, hogy állítsa össze azon tagállamoknak a jegyzékét, amelyek jogszabályai nincsenek összhangban a munkaidőről szóló irányelv valamennyi rendelkezésével, és határozza meg, milyen intézkedéseket tesz ezzel kapcsolatban; sürgeti a Bizottságot, hogy saját kiváltságaival összhangban fogantatosítson azonnali intézkedéseket minden olyan esetben és minden olyan tagállamban, ahol az irányelv átültetése vagy végrehajtása nem felel meg a jogszabályoknak, illetve a Bíróság jogalkotásának;
15. sürgeti a Bizottságot, hogy haladéktalanul vizsgálja meg a 2004. január 1-jén elfogadott és 2007. január 1-jén hatályba lépett német jogszabályt annak megállapítása érdekében, hogy összhangban van-e a munkaidőről szóló irányelv valamennyi rendelkezésével és az Európai Bíróság valamennyi vonatkozó ítéletével; hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a Bizottság megvizsgálja az említett irányelv végrehajtásának részleteit;

16. megjegyzi, hogy a Bizottság a közelmúltban vizsgálta felül a jogsértési eljárásokra vonatkozó iránymutatásait; e dokumentum alapján úgy értelmezi, hogy a határozatok jegyzékét előzetesen az állandó képviselők és a tagállamok rendelkezésre bocsátják, és hogy a jogsértésekről elfogadott határozatokról sajtóközleményeket adnak ki a hivatalos elfogadás napján; megjegyzi azonban, hogy még nem rendelkeztek a Parlament vagy a Parlament felelős bizottságainak tájékoztatásáról;
17. ismételten megerősíti a Bizottsághoz intézett felhívását, hogy mindenre kiterjedően tájékoztassa a Parlamentet – és különösen a Parlament Petíciós Bizottságát – a jogsértési ügyekkel kapcsolatos határozatokról, az eljárás valamennyi szakaszában;
18. hangsúlyozza, hogy az EK-Szerződés 230. cikke alapján a Parlament a Tanácsra és a Bizottságra vonatkozó feltételekkel megegyező feltételek szerint jogosult keresetet benyújtani a Bíróságnál, és hogy a Szerződés 201. cikke értelmében a Parlament jogosult a Bizottság tevékenységének ellenőrzésére;
19. a fentiek fényében sürgeti továbbá az összes tagállamot, hogy a munkahelyi egészségvédelemre és biztonságra vonatkozó valamennyi szabályt hűen alkalmazzák, arra az elvre alapozva, hogy bármilyen kétség esetén a jog azon értelmezése élvez elsőbbséget, amely a munkavállalók egészségére és biztonságára nézve a legkedvezőbb (*in dubio pro operario*);
20. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint az európai ombudsmannak.

INDOKOLÁS

2001 novemberében a panaszos, egy német orvos jogsértési eljárás megindítására kérte a Bizottságot Németországgal szemben. Azt állította, hogy Németország megsértette a munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló, 1993. november 23-i 93/104/EK tanácsi irányelvet¹ (a továbbiakban: 93/104/EK irányelv) az orvosok kórházi tevékenységével kapcsolatban, különösen az ilyen orvosok ügyeleti ideje tekintetében. A panaszos véleménye szerint ez jelentős kockázatot jelent mind a személyizetre, mind pedig a betegekre nézve.

Panaszbeadványában (2333/2003/GG) a panaszos azt állította, hogy a Bizottság nem foglalkozott megfelelő időn belül jogsértési panaszával.

A vizsgálatot lezáró határozatában az ombudsman megjegyezte, hogy ebben az esetben majdnem 15 hónap telt el, mielőtt a Bizottság – a tájékoztatás iránti kérelmének az érintett tagállamnak való elküldésével – foglalkozni kezdett volna a panaszos által felvetett kifogásokkal. Az ombudsman úgy ítélte meg, hogy a Bizottság elmulasztott megfelelő időn belül foglalkozni a panaszos jogsértési panaszával, és ez hivatali visszásságnak minősül.

Időközben Németország új jogszabályt fogadott el annak érdekében, hogy a német szabályozást összhangba hozza a 93/104/EK irányelvvel és a Bizottságnak meg kellett vizsgálnia az új jogszabálynak a közösségi joggal való összeegyeztethetőségét, hogy foglalkozhasson a panaszos jogsértési panaszával.

2004. december 6-án a Bizottság arról tájékoztatta a panaszost, hogy a munkaidőről szóló irányelv módosítására vonatkozóan javaslatot fogadott el (2003/88/EK)², és e javaslat fényében fogja a jogsértési panaszát megvizsgálni.

2005. november 2-án a panaszos ismételten az ombudsmanhoz fordult (3453/2005/GG számú panasz). Beadványában azt állította, hogy nem kapott további tájékoztatást a Bizottság által az ügyével kapcsolatban elfogadni kívánt álláspontról. Arra az álláspontra helyezkedett, hogy a Bizottság késlelteti az ügyet, és figyelmen kívül hagyja az ombudsmant. Lényegében megismételte a korábbi panaszban szereplő állítását.

Véleményében a Bizottság kijelentette, hogy megítélésétől függ, indít-e, illetve folytatja-e a jogsértési eljárást.

A panaszos azt állította, hogy európai uniós jogszabály nem írja elő annak lehetőségét, hogy jogszabályokat és ítéleteket azon az alapon hagyjanak figyelmen kívül, hogy a Bizottság új előírásokat javasol. Ha igaz az, hogy az ilyen javaslatok benyújtása jogszerűvé tette a hatályos jogszabályok figyelmen kívül hagyását, az Európai Közösségek jogrendjét – a panaszos álláspontja szerint – nem lehet komolyan venni. Eljárásával a Bizottság a jogrendet veszélyeztette és szándékosan torzította a jogot.

2006. szeptember 12-én az ombudsman a következő ajánlástervezetet intézte a Bizottsághoz:

¹ HL L 307., 1993.12.13., 18–24. o.

² HL L 299., 2003.11.18., 9-19. o.

A Bizottságnak a lehető leggyorsabban és leggondosabban kell a panaszos jogsértési panaszával foglalkoznia.

Az ombudsman a következőképpen vélekedett:

- Az a tény, hogy az egyik irányelv (93/104/EK) helyébe egy másik (2003/88) lép, nem lényeges a panasz szempontjából.
- Az EK-Szerződés 211. cikke alapján a Bizottság biztosítja az intézmények által hozott rendelkezések alkalmazását.
- A Bizottság a Szerződések őre. Hangsúlyozta, hogy ez a szerep alapvető fontosságú az európai polgárok érdekeinek biztosítása szempontjából és elismerte a jogállamiság jelentőségét. Ezért a helyes hivatali magatartás az, ha a jogsértési panasszal a lehető leggyorsabban és leggondosabban foglalkoznak.
- A Bizottság azt javasolta, hogy a jogsértési panasszal a vonatkozó irányelv módosításáról szóló javaslata fényében foglalkozzanak. A Bizottság feltételezte, hogy az EK-Szerződés 211. cikke nem írja elő számára, hogy biztosítsa a módosítás alatt álló irányelv alkalmazását.
- Mind a 93/104, mind pedig a 2000/88 irányelv hatályban volt, és semmilyen előírás vagy elv nem tette lehetővé a Bizottságnak, hogy figyelmen kívül hagyja a 211. cikk szerinti kötelezettségét.
- Jogsértés esetén a Bizottság mérlegelheti, hogy az ügyet az Európai Bíróság elé utalja-e. Azonban ez nem jogosítja fel arra, hogy határozatlan időre elhalassza a panasszal kapcsolatos határozathozatalt azon az alapon, hogy az alkalmazandó jogszabályt a közeljövőben módosíthatják.
- Az, hogy a Bizottság nem foglalkozott megfelelő időn belül a panaszos jogsértési panaszával, hivatali visszásságnak minősül.

Részletes véleményében a Bizottság fenntartotta, hogy saját belátása szerint dönthet arról, indít-e jogsértési eljárást a tagállamokkal szemben, valamint annak módjáról, ahogyan az ilyen eljárásokat kezeli. Ennélfogva úgy döntött, nem indít jogsértési eljárást addig, amíg nem születik eredmény a 2003/88 irányelv módosítására irányuló javaslatával kapcsolatos jogalkotási eljárásban. A Bizottság hozzátette, hogy mérlegelési jogköre kiterjed a panaszok és az eljárások valamennyi szakaszára, ideértve a pert megelőző szakaszt is.

A közösségi jog megsértése tekintetében a panaszossal való viszonyról szóló, az Európai Parlamenthez és az ombudsmanhoz intézett 2002-es közleményében a Bizottság jelezte, hogy – általános szabályként – a panasz nyilvántartásba vételétől számított egy éven belül dönt a jogsértési eljárás megindításáról vagy az ügy lezárásáról. Ez azonban nem korlátozza a Bizottság mérlegelési jogkörét olyankor, amikor az adott eset egyedi körülményeinek függvényében más megközelítést lát igazoltnak.

Az ombudsman a következő észrevételeket tette:

- A Bizottság bizonyos kötelezettségvállalásokat tett a jogsértési panaszok kezelésével kapcsolatban.
- A Bizottság közleményében kimondta, hogy szervezeti egységei általános szabályként a panasz nyilvántartásba vétele napjától számított legfeljebb egy éven belül kivizsgálják az ügyet annak eldöntése érdekében, hogy hivatalos értesítést adnak ki, vagy lezárják az ügyet, és írásban tájékoztatják a panaszost, ha a válaszadás határideje lejárt. Az ombudsman úgy vélte, hogy az egy éves határidő csak abban az esetben indokolt, ha a Bizottság valóban az ügy vizsgálatával foglalkozik.
- A Bizottság az irányelv módosítására vonatkozóan 2004 szeptemberében benyújtott javaslatával összefüggésben foglalkozik a panasszal. Úgy tűnik, a Bizottság azóta nem tett további lépéseket a vizsgálat folytatása érdekében.
- A Bizottság közleménye szerint a jogsértési panasz vizsgálata két lehetséges határozattal zárulhat. A Bizottság vagy a hivatalos értesítés kiadása, azaz a tagállam elleni hivatalos jogsértési eljárás megindítása mellett dönt, vagy lezárja az ügyet. Úgy tűnik, ebben az esetben a Bizottság tartózkodott attól, hogy további intézkedéseket tegyen a vizsgálattal kapcsolatban.
- A Bizottság hangsúlyozta mérlegelési jogkörét, továbbá hogy a közleményében szereplő kötelezettségvállalásai nem korlátozzák e jogkört, amikor más megközelítést lát igazoltnak. Azonban a Bizottság megerősíti, hogy közleménye megállapítja „a panaszosnak kedvező azon igazgatási intézkedéseket, amelyekkel kapcsolatban a Bizottság vállalja, hogy megfelel a panasz kezelésekor és a kérdéses jogsértés értékelésekor”. A Bizottság mérlegelési jogkörét a legteljesebb mértékben figyelembe véve, amennyiben a Bizottság lehetőséget kapna arra, hogy elszakadjon a közleményben tett kötelezettségvállalásaitól az általa indokoltnak vélt esetekben, a közleményt pont a lényegétől fosztaná meg. A Bizottság mérlegelési jogkörét a közlemény keretében kell gyakorolni, a határozathozatal elmulasztása pedig nem indokolható a Bizottság mérlegelési jogkörével.
- Ráadásul a Bizottság nem foglalkozott a panaszos panaszbeadványának azon aspektusaival, amelyek függetlenek a Bizottság által hivatkozott joggyakorlattól.
- A feltárt hivatali visszasságot a panaszos jogsértési panasza tekintetében való végleges bizottsági álláspont kialakításának elmulasztása alkotja. Amennyiben a vizsgálatot lefolytatták volna és jogsértést tártak volna fel, a Bizottság mérlegelhetett volna, hogy az ügyet az Európai Bíróság elé utalja-e. A Bizottság azonban nem hozott ilyen határozatot.
- Annak a kérdésnek a vizsgálata, hogy a Bizottság ténylegesen túllépte-e mérlegelési jogkörének határait, az Európai Parlament vitájának tárgya lehet.

VÉLEMÉNY A FOGLALKOZTATÁSI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Petíciós Bizottság részére

az európai ombudsman által az Európai Bizottság 3453/2005/GG számú panaszra vonatkozó ajánlástervezetét követően a az Európai Parlament részére írt különjelentésről (2007/2264(INI))

A vélemény előadója: Alejandro Cercas

JAVASLATOK

A Foglalkoztatási és Szociális Bizottság felkéri a Petíciós Bizottságot, mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele az alábbi javaslatokat:

1. hangsúlyozza, hogy az európai ombudsman következtetése, mely szerint a Bizottságnak a petíció benyújtója panaszának tárgyában elkövetett mulasztása, amelyről megállapították, hogy éveken át tartó indokolatlan halasztásnak minősül, nem hatékony hivatali eljárás;
2. egyetért az európai ombudsman véleményével, miszerint a Bizottságnak a lehető leggyorsabban és legnagyobb gondossággal kell a petíció benyújtójának követelését kezelnie;
3. hangsúlyozza, hogy ez az eset a Bizottság EK-Szerződés 211. cikke szerinti feladatai értelmezése tekintetében – amely cikk egyben a Szerződés őrének szerepét biztosítja az intézmény számára – a mérlegelési jogkörrel való visszaélésnek minősülhet, különösen azáltal, hogy a Bizottság túllépi a közösségi jog hatékonyabb nyomon-követéséről szóló bizottsági közleményben (COM(2002)0725) saját magára ruházott mérlegelési jogkört, amely következtében önkényes tevékenységgel állhatunk szemben;
4. jelzi, hogy a közösségi jogot meglévő formájában kell alkalmazni mindaddig, amíg egy későbbi jogszabály nem módosítja, ami azt jelenti, hogy egyetlen bizottsági módosító javaslat sem vezethet *vacatio legis*-hez (a közzététel és a hatálybalépés közti időszak), amellyel a Bizottság jelen esetben saját tétlenségét magyarázza;
5. megállapítja, hogy eddig nem vették figyelembe azt a tényt, hogy 2004. január 1-jétől létezik egy német jogszabály, amely viszont átmeneti rendelkezéseket tartalmaz a meglévő kollektív szerződésekre vonatkozóan, és a munkaidő megszervezésének bizonyos aspektusairól szóló 2003. november 4-i 2003/88/EK európai parlamenti és

tanácsi irányelvtől¹ eltérő rendelkezéseket tett lehetővé 2005. december 31-ig, később ezt a határidőt a *Bundesrat* határozata 2006. december 31-ig meghosszabbította, meglepetésének ad hangot ezzel kapcsolatban, és kiemeli annak szükségességét, hogy a Bizottság tanulmányozza ezt a jogszabályt, valamint minden kollektív szerződést, amelyben a munkaidőre vonatkozó jogszabály alóli kivételekről állapodtak meg annak érdekében, hogy megvizsgálja hogy a 2003/88/EK irányelvet ezáltal átültetésre került-e;

6. megállapítja, hogy ez egy példája a szisztematikus mulasztásnak és a nehézségeknek, amelyekkel egyes tagállamok szembesültek, amikor eleget tettek a 2003. november 4-i, 2003/88/EK irányelv alapvető rendelkezéseinek, amint arra az említett irányelv tervezett felülvizsgálatát megelőzően a Bizottság által végrehajtott hatásvizsgálat (SEC(2004)1154) következtetni enged; emlékezteti a Bizottságot, hogy további panaszok jutottak el az ombudsmanhoz a 2003/88/EK irányelv betartásának más tagállamok általi elmulasztására vonatkozóan;
7. felszólítja egyúttal a tagállamokat, hogy méltányos módon alkalmazzák a munkahelyi higiénia és biztonságra vonatkozó előírásokat, azon elv alapján, miszerint kétség esetén a munkavállaló egészségét és biztonságát előtérbe helyező értelmezést kell előnyben részesíteni (*in dubio pro operario*).

¹ HL L 299, 2003.11.18., 9. o.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	29.5.2008
A zárószavazás eredménye	+: 35 –: 1 0: 1
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Jan Andersson, Edit Bauer, Philip Bushill-Matthews, Alejandro Cercas, Derek Roland Clark, Luigi Cocilovo, Jean Louis Cottigny, Jan Cremers, Harald Ettl, Richard Falbr, Roger Helmer, Stephen Hughes, Jan Jerzy Kułakowski, Jean Lambert, Bernard Lehideux, Elizabeth Lynne, Thomas Mann, Maria Matsouka, Elisabeth Morin, Juan Andrés Naranjo Escobar, Csaba Óry, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Pier Antonio Panzeri, Rovana Plumb, Jacek Protasiewicz, Bilyana Ilieva Raeva, José Albino Silva Peneda, Jean Spautz, Gabriele Stauner, Ewa Tomaszewska, Anne Van Lancker, Gabriele Zimmer
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Françoise Castex, Gabriela Crețu, Sepp Kusstatscher, Roberto Musacchio, Ria Oomen-Ruijten, Csaba Sógor, Tatjana Ždanoka

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	25.6.2008
A zárószavazás eredménye	+ : 14 - : 1 0 : 0
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Sir Robert Atkins, Margrete Auken, Inés Ayala Sender, Victor Boştinaru, Michael Cashman, Proinsias De Rossa, David Hammerstein, Marian Harkin, Carlos José Iturgaiz Angulo, Marcin Libicki, Manolis Mavrommatis, Mairead McGuinness, Marie Panayotopoulos-Cassiotou
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Margie Sudre
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (178. cikk (2) bekezdés)	Georgios Toussas